

گروه مطالعات میان رشته‌ای

پریا پارسا

رتبه: برگزیده سوم بخش جوان

تحصیلات: دکتری

عنوان اثر: تبیین الگوی شهر مری کودک از منظر اندیشه اسلامی

قالب اثر: رساله دکتری

درباره پژوهشگر

پریا پارسا در سال ۱۳۶۷ در شهر تهران به دنیا آمد. دوران ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان را با نمرات عالی پشت سر گذاشت و همزمان با علاقه بسیار به یادگیری زبان انگلیسی پرداخت. وی در سال ۱۳۸۵ در رشته کارشناسی شهرسازی وارد دانشگاه ارومیه شد و اولین پذیرش مقاله تخصصی شهرسازی خود به زبان انگلیسی را در همان دوران و با راهنمایی استادش از سمیناری در فرانسه دریافت کرد. خانم پارسا در سال ۱۳۹۰ وارد دوره کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری شد و ظرف یک سال و نیم موفق به اخذ مدرک کارشناسی ارشد شد و بلافاصله دوره دکتری شهرسازی اسلامی را در دانشگاه هنر اسلامی تبریز آغاز کرد. او تحقیقات خود را در حوزه کودک و شهر ادامه داد و در سال ۱۳۹۷ از رساله دکتری خود با عنوان «تبیین الگوی شهر مری کودک از منظر اندیشه اسلامی» با درجه «عالی» دفاع کرد.

دکتر پارسا در این سال‌ها در چند دانشگاه در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد تدریس کرده، همچنین با نهادهای همچون مرکز مطالعات شهرسازی و معماری ایران همکاری داشته است. ایشان همکاری در برگزاری سمینارهای تخصصی مختلف، چاپ دو جلد کتاب و بیش از ۳۰ مقاله علمی-پژوهشی و همایشی در سوابق خود دارد و به عنوان مترجم و نویسنده با مجلات تخصصی شهرسازی همکاری می‌کند.

چکیده اثر

ایده شهر دوست‌دار کودک در قرن بیستم با هدف در صدر قرار دادن کودکان ارائه شد. امروزه بسیاری کشورها اصول شهر دوست‌دار کودک را به کار می‌بندند؛ درحالی‌که غالب فضاهای طراحی شده برای کودکان در ایران، الگوبرداری از تجارب سایر کشورها، بدون توجه به خاستگاه ارزشی آن است. لذا این رساله نخست به دنبال پاسخ این سؤال است که شهر مناسب کودک از منظر اسلام دارای چه اصولی است؟ سپس با ورود به مورد پژوهی، به این سؤال پاسخ می‌دهد که فضاهای باز محلات در شهر تبریز چگونه می‌توانند ضمن توجه به خواست و نیاز کودکان، در انتقال مفاهیم دینی اسلامی به آنان مؤثر باشند؟

با بررسی آراء نظریه‌پردازان رشد کودک و گردآوری شاخص‌های محیطی مؤثر در تعامل دو جانبه کودک و محیط، نحوه تعامل کودک با محیط شهری از دو منظر اسلامی و غربی بررسی شده و الگویی ایرانی اسلامی با نام «شهر مری کودک» ارائه می‌شود که مطابق آن، شهر مناسب کودک

از منظر اسلام در کنار توجه به رویکرد محتوایی (ماهیت نیازهای کودک)، رویکرد فرایندی (توجه به فرایند رشد کودک) را اتخاذ می‌کند و این دو رویکرد در کنار هم، محیط را به یک مری فعال تبدیل می‌کند. برای انجام این پژوهش ۶ محله در شهر تبریز به عنوان نمونه انتخاب و میزان آشنایی کودکان این محلات با شاخص‌های محیطی با محتوای آموزش دینی، به واسطه حضور یا عدم حضور شاخص‌های محیطی، مورد بررسی قرار گرفت. آنچه این رساله در بعد نظری به دانش می‌افزاید، دادن یک معنای جدید به مفهوم شهر دوست‌دار کودک، از طریق افزودن یک بعد جدید، یعنی بعد «ارزشی و دینی اسلامی»، به آن است. در واقع این رساله با تغییر در مبنای تفکر غربی پیرامون کودک، اهداف و اصول شهر دوست‌دار کودک را تغییر داده و مفهوم جدیدی با نام شهر مری کودک معرفی می‌کند. آنچه این رساله در بخش تجربی به دانش موجود می‌افزاید، ساختن یک مدل با استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده از واقعیت است، در جهت تدقیق مفهومی که با استدلال منطقی حاصل شده است.

